

et nyt forlig, om det er for at obstruere, eller det er for at arbejde med. Vi ved ét sted, hvor vi bevidst ingen svar har fået, og det er selvfølgelig også meget sigende, og det er i forbindelse med integrationsspørgsmålet. Det vil selvfølgelig komme til at give problemer, og det havde jeg så bare forestillet mig at regeringspartierne havde afklaret inden, eller at vi i den oprindelige forligskreds diskuterede, hvordan vi løser det, når og hvis vi udvider forligskredsen.

Så det er ud fra nogle fuldstændig saglige parlamentariske grunde, at vi udtrykte vores betænkelighed ved at gøre det på den måde. Der var intet omkring Dansk Folkeparti, det vil jeg meget gerne have mig frabedt, for er vi enige, laver vi en aftale, ingen problemer i det

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Der ville unægtelig have været mere styrke bag hr. Ole Sohns argumentation, hvis hr. Ole Sohn og hans parti havde sagt ja til det tilbud, der blev givet i forbindelse med finanslovforhandlingerne, om at udvide forligskredsen på en sådan måde, at de nye partier ikke fik vetoretten. På den måde var hr. Ole Sohn og for den sags skyld vi andre udstyret med en banefordel, for vi havde i så fald alene råderet over en vetoret, mens de nye partier alene skulle bruge argumentets magt. Men det sagde hr. Ole Sohn og hans parti og Socialdemokraterne nej til, og så kan jeg da ikke konkludere på anden måde, end at man er bange for argumentets magt.

Til hr. Jann Sjursen: Jeg kan ikke lade være med at sige, at Kristeligt Folkeparti burde være meget opmærksom på, at der er mere glæde i himlen over én omvendt synder end ti frelste. Den argumentation, vi har hørt fra Dansk Folkeparti i dag, ligner til forveksling den argumentation, jeg har hørt hr. Jann Sjursen personlig fremføre i adskillige andre sammenhænge, hvor man har sagt, ja, man kunne måske godt have tænkt sig tingene på en lidt anderledes måde, man kunne måske godt have tænkt sig en anden finansiering, men når nu vilkårene var sådan, og alt vejet op imod hinanden, så endte man alligevel med at gå med i det større projekts forbillende. Den argumentation har vi alle sammen brugt.

Jeg oplever, at Dansk Folkeparti er på vej ind i det virkelige politiske liv og har gjort det – det må man jo give dem – med bravur på mange strækninger. Hvorfor ikke give dem chancen for at fortsætte den fine stil?

Jeg forventer, at de fuldt og helt vil leve op til dette forligs bogstav og ånd. Jeg forventer, at man vil anerkende, at dette forlig er farveblindt. Jeg forventer, at man vil anerkende, at dette forlig er skruet sammen med henblik på at sikre, at man kan give en håndsrækning til nogle udsatte og svage grupper inden for de forhåndsbestemmelser, der er lagt an i lovgivningen. Det forventer jeg fuldt og helt, og indtil det modsatte må være bevist, går jeg også ud fra som givet, at det vil ske.

Kl. 17.55

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Hr. Henrik Sass Larsen for en tredje kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Henrik Sass Larsen (S):

Nu har det været oppe et par gange, at man kunne have fået nye partier ind uden vetoret, og så havde det hele været i orden. Så kan man jo sige: Nå, men skulle de bare sidde og pynte dér, eller ville man ikke komme som selvstændigt parti og forlange noget? Er der nogen, der vil bilde os ind, at først ville regeringen lave en finanslovaftale med Dansk Folkeparti, og så ville Dansk Folkeparti kunne sidde og komme med nogle træk i sastsapuljeforhandlingerne, men så ville Venstre og De Konservative i øvrigt ikke tage sig særlig meget af det?

Det er jo oplagt. Den samme musefælde, som er lavet det ene sted, vil man selvfølgelig lave det andet sted, det er vi da udmærket godt klar over. Sådan ville det jo fungere.

Men må jeg ikke prøve at spørge til sidst, for jeg fik ikke svar før: Hvordan er det med de her forlig? Hvis vi nu i Socialdemokratiet konstaterer, at vi har et forlig med regeringen på andre områder, og vi så siger, at vi sådan set har talt med nogle andre partier, vi vil mægtig gerne have dem med, de er enormt demokratisk indstillet, de er så rasende glade for de her ting, finansiering og det hele osv., kan vi så få lov til at komme med dem og så få dem med i forligskredsen, for det er jo den måde, regeringen handler på?

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Jeg forstår simpelt hen ikke hr. Henrik Sass Larsens og Socialdemokratiets argumentation i dag. Jeg forstår den ikke. Jeg kan ikke se, hvad det er, der er så farligt ved at sidde i stue sammen med